

Datum van
inontvangstneming

:

11/08/2021

Zaak C-377/21**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

21 juni 2021

Verwijzende rechter:

Cour du travail de Mons (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 juni 2021

Appellanten, oorspronkelijke verweerders:

Ville de Mons

Zone de secours Hainaut - Centre

Geïntimeerde, oorspronkelijke verzoeker:

RM

1. Voorwerp en feiten van het geding

- 1 RM is op 1 april 2001 aangeworven als voltijds beroepsbrandweerman bij de Ville de Mons (Stad Bergen). Op 1 januari 2015 is hij in diezelfde hoedanigheid overgenomen door de Zone de secours Hainaut - Centre (hulpverleningszone Henegouwen - Centrum), die is opgericht bij de reorganisatie van de brandweerdiensten. Van 1 januari 1982 tot en met 31 juli 2002 was hij vrijwillig brandweerman in deeltijd bij de gemeente Mouscron (Moeskroen), terwijl hij tijdens bepaalde perioden ook als chauffeur of bewaker werkte.
- 2 Bij de berekening van zijn anciënniteit hebben de Ville de Mons en vervolgens de Zone de secours Hainaut - Centre in wezen de 811 diensturen die hij daadwerkelijk als vrijwillig brandweerman in deeltijd had gepresteerd, dat wil zeggen 3 maanden en 17 dagen, in aanmerking genomen, en hebben zij tevens de perioden die hij als chauffeur of bewaker had gewerkt, tot een maximum van 6 jaar, als beroepservaring erkend.

- 3 RM betwist deze berekening en eist dat de volledige duur van zijn status als vrijwillig brandweerman in deeltijd, van 1 januari 1982 tot en met 31 juli 2002, dus 20 jaar en 7 maanden, in aanmerking wordt genomen. Nadat hij op 15 april 2016 een ingebrekestelling had verstuurd die zonder gevolg bleef, heeft hij bij verzoekschrift van 23 mei 2016 de zaak aanhangig gemaakt bij de tribunal du travail du Hainaut, division Mons (België).
- 4 Bij vonnis van 25 februari 2019 heeft de tribunal du travail du Hainaut, division Mons, RM's anciënniteit voor de periode van 1 januari 1982 tot en met 31 juli 2002 in wezen vastgesteld op 20 jaar en 7 maanden, waarbij deze rechter heeft gepreciseerd dat deze periode moet worden erkend zonder rekening te houden met het volume van de daadwerkelijk verrichte prestaties en onder aftrek van de perioden die reeds op een andere wijze in aanmerking zijn genomen (namelijk de 6 jaar ervaring als vrachtwagenchauffeur en de activiteit als beroepsbrandweerman van 1 april 2001 tot en met 31 juli 2002). Verder heeft die rechter geoordeeld dat de vordering tot betaling verjaard was wat betreft achterstallige bezoldiging van vóór 15 april 2011 (5 jaar vóór de ingebrekestelling van 15 april 2016).
- 5 Bij verzoekschriften van 16 en 20 april 2020 hebben de Ville de Mons en de Zone de secours Hainaut - Centre tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld.

2. II. Toepasselijke bepalingen

A. *Unierecht*

Richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid (hierna: „raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid”)

- 6 Clausule 2, met als opschrift „Werkings sfeer”, bepaalt:
„1. Deze overeenkomst is van toepassing op deeltijdwerkers die werken uit hoofde van een arbeidsovereenkomst of een arbeidsverhouding, als omschreven bij wet, collectieve overeenkomsten of gebruiken in iedere lidstaat.
[...].”
- 7 Clausule 4, met als opschrift „Het beginsel van gelijke behandeling”, bepaalt:
„1. Met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden worden deeltijdwerkers niet minder gunstig behandeld dan vergelijkbare voltijdwerkers louter op grond van het feit dat zij in deeltijd werkzaam zijn, tenzij het verschil in behandeling om objectieve redenen gerechtvaardigd is.
2. Wanneer zulks passend is, wordt het ‚pro rata temporis’-beginsel toegepast.

3. De wijze waarop deze clausule wordt toegepast, wordt door de lidstaten en/of de sociale partners bepaald met inachtneming van de Europese wetgeving en de nationale wetgeving, collectieve overeenkomsten of gebruiken.

4. Indien zulks om objectieve redenen gerechtvaardigd is, kunnen de lidstaten, na raadpleging van de sociale partners overeenkomstig de nationale wetgeving, collectieve overeenkomsten of gebruiken, en/of de sociale partners eventueel de toegang tot bepaalde arbeidsvoorwaarden afhankelijk stellen van een bepaalde diensttijd, arbeidsduur of beloning. Drempelbepalingen voor deeltijdwerkers moeten op gezette tijden opnieuw worden bezien met inachtneming van het beginsel van non-discriminatie als bedoeld in clausule 4, punt 1.”

B. Belgische regelgeving

Koninklijk besluit van 20 maart 2002 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende het geldelijk in aanmerking nemen van de diensten verricht door vrijwilligers van openbare brandweerdiensten aangeworven als beroepsbrandweerlieden (in werking getreden op 9 april 2002)

Artikel 1 bepaalt dat aan beroepsbrandweerlieden, voor de berekening van hun bezoldiging, een anciënniteit wordt toegekend die gelijk is aan alle dienstjaren die zij gepresteerd hebben als vrijwilliger bij een openbare brandweerdienst.

Koninklijk besluit van 2 juni 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 maart 2002

Artikel 1 bepaalt uitdrukkelijk dat alleen het personeel dat sinds 9 april 2002 is aangeworven, automatisch aanspraak heeft op deze gelijkstelling en dat het elke openbare brandweerdienst vrij staat dit voordeel toe te kennen aan het personeel dat vóór 9 april 2002 is aangeworven.

Het administratief en financieel statuut van het niet-onderwijzend personeel van de Ville de Mons

8 Artikel 13 van dit statuut bepaalt:

„Wanneer een vrijwilliger van de brandweerdienst wordt aangesteld tot beroepsbrandweerman bij deze dienst, wordt zijn als vrijwilliger verworven anciënniteit niet in aanmerking genomen.”

9 Artikel 13 bis (ingevoegd overeenkomstig bovengenoemd koninklijk besluit van 2 juni 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 maart 2002) bepaalt in wezen het volgende:

Vanaf 1 juli 2007 wordt aan beroepspersoneelsleden van de brandweerdienst, voor de berekening van hun bezoldiging, een anciënniteit toegekend die overeenkomt

met het aantal dienstjaren dat zij als vrijwilliger bij een openbare brandweerdienst hebben volbracht, en deze anciënniteit wordt als volgt berekend:

1. voor medewerkers die vóór 9 april 2002 in dienst zijn getreden: naar verhouding van de daadwerkelijk verrichte prestaties (aantal uren daadwerkelijke activiteit per jaar);
2. voor medewerkers die na 9 april 2002 in dienst zijn getreden: zonder het volume van de prestaties in aanmerking te nemen.

3. Standpunt van partijen

A. RM

- 10 RM stelt dat de periode die hij als vrijwillig brandweerman heeft volbracht, volledig in aanmerking moet worden genomen en niet naar verhouding van de duur van de verrichte prestaties. Het feit dat deze periode in aanmerking wordt genomen naar verhouding van de duur van de verrichte prestaties, vormt een ongerechtvaardigd verschil in behandeling tussen voltijd- en deeltijdwerkers.
- 11 Bijgevolg is de duur van RM's activiteit als vrijwillig brandweerman, die voor de berekening van zijn anciënniteit in aanmerking moet worden genomen, de volledige duur van de periode van 1 januari 1982 tot en met 31 juli 2002, namelijk 20 jaar en 7 maanden.

B. Appellanten

- 12 Appellanten stellen dat RM's anciënniteit is vastgesteld overeenkomstig de toepasselijke regelgeving, op basis van de datum van zijn aanwerving als voltijds beroepsbrandweerman, namelijk 1 april 2001. Artikel 13 bis van het administratief en financieel statuut van het niet-onderwijzend personeel van de Ville de Mons bepaalt met name, voor medewerkers die vóór 9 april 2002 zijn aangeworven, dat de als vrijwillig brandweerman volbrachte jaren voor de berekening van de anciënniteit in aanmerking worden genomen naar verhouding van de werkelijk verrichte prestaties (aantal daadwerkelijk gepresteerde uren per jaar).
- 13 Aangezien RM thans een voltijds medewerker is, kan hij zich niet beroepen op wetgeving betreffende deeltijdwerkers.
- 14 Subsidiair stellen appellanten voor om het Hof van Justitie een prejudiciële vraag voor te leggen over de uitlegging van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid en met name van clause 4 ervan.

4. Beoordeling door de cour du travail

- 15 De voltijdregeling waarvoor RM is aangeworven, staat geenszins eraan in de weg dat hij zich voor het vaststellen van zijn financiële anciënniteit – de anciënniteit die wordt gebruikt om de hoogte van zijn salaris te bepalen – beroept op wetgeving betreffende deeltijdwerkers voor de periode waarin hij deeltijds heeft gewerkt.
- 16 Vrijwillige brandweerlieden vallen wel degelijk onder de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, krachtens clause 2 ervan, aangezien hun arbeidsverhouding door nationale regelgeving wordt bepaald.
- 17 De vaststelling van de financiële anciënniteit van deeltijdwerkers valt binnen de werkingssfeer van clause 4 van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, die betrekking heeft op de arbeidsvoorwaarden.
- 18 In ieder geval dient clause 4 van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid te worden uitgelegd.
- 19 In deze omstandigheden wiligt de cour du travail het subsidiaire verzoek van appellanten in en legt zij het Hof van Justitie de hieronder vermelde prejudiciële vraag voor.

5. Prejudiciële vraag

- 20 De cour du travail stelt de volgende vraag:

„Moet clause 4 van de raamovereenkomst die ten uitvoer is gelegd bij richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale regeling die voor de berekening van het salaris van voltijdse beroepsbrandweerlieden de als vrijwillig brandweerman in deeltijd gepresteerde diensten als financiële anciënniteit in aanmerking neemt op basis van het werkvolume – dat wil zeggen de duur van de werkelijk verrichte prestaties – volgens het ‚pro rata temporis’-beginsel, en niet op basis van de duur van de periode waarbinnen de prestaties zijn verricht?”